

Sygn. akt II KK 113/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

na posiedzeniu bez udziału (art. 535 § 3 k.p.k.)

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2014 r.,

sprawy **R. K.**

skazanego z art. 63 ust. 3 w zb. z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu

narkomanii z dnia 29 lipca 2005r. w zw. z art. 11 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i inne

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 15 stycznia 2014 r., sygn. akt II AKa [...]

częściowo zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 6 września 2013 r., sygn. akt V K [...],

p o s t a n o w i ł

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,

**2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 6 września 2013 r., sygn. akt V K [...], m. in. **R. K.** został uznany winnym popełnienia czynów wyczerpujących znamiona przestępstw z art. 63 ust. 3 w zb. z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. w zw. z art. 11 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.; art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca

2005 r. i za to na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. została mu wymierzona kara łączna 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie.

Na skutek wywiedzionych od tego orzeczenia apelacji, m. in. przez obrońcę tego skazanego, Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 15 stycznia 2014 r., sygn. akt II AKa [...] – na mocy art. 105 § 1 k.k. sprostował oczywistą omyłkę pisarską w pkt I zaskarżonego wyroku w ten sposób, że w podstawie prawnej wymiaru kary oskarżonemu R. K. zamiast „art. 53 ust. 3” wpisuje „art. 53 ust. 2” ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii; odnośnie R. K. zmienił wyrok w ten sposób, że w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt I a/o (pkt I wyroku) przyjmuje, iż wkład finansowy oskarżonego D. J. Z. na uprawę konopi innych niż włókniste stanowi nieustaloną kwotę; przyjmuje iż orzeczenie z pkt II wyroku dotyczy czynu zarzuconego oskarżonemu w pkt II a/o, zaś orzeczenie z pkt IV wyroku dotyczy czynu zarzuconego oskarżonemu w pkt I b a/o; w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy; rozstrzygnięto także o kosztach sądowych.

Od tego wyroku kasację wywiódł obrońca oskarżonego zarzucając rażące naruszenie prawa mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. obrazę przepisów prawa materialnego: art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez jego błędną wykładnię i w konsekwencji błędne uznanie, że wytworzona przez R. K. ilość ziela konopi innego niż włókniste jest ilością znaczną w rozumieniu ustawy, co spowodowało błędne uznanie, że czyn zarzucony oskarżonemu wypełnił znamię kwalifikowanej formy przestępstwa wytworzenia środka odurzającego lub substancji psychotropowej; a także art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez jego błędną wykładnię i w konsekwencji błędne uznanie, że wprowadzona do obrotu przez oskarżonego ilość ziela konopi innego niż włókniste jest ilością znaczna w rozumieniu ustawy, co spowodowało błędne uznanie, że czyn zarzucony oskarżonemu wypełnił znamię kwalifikowanej formy przestępstwa wytworzenia środka odurzającego lub substancji psychotropowej; także art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez jego błędną wykładnię i w konsekwencji błędne uznanie, że uprawiana przez oskarżonego ilość ziela konopi innego niż włókniste jest ilością znaczną w rozumieniu ustawy, co spowodowało błędne uznanie, że czyn zarzucony oskarżonemu wypełnił znamię

kwalifikowanej formy uprawy mogącej dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste.

Obrońca w konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu II instancji i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Okręgowego w W. i przekazanie sprawy do ponownego rozpinania Sądowi I instancji.

Prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy, zważył, co następuje:

Kasacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym dlatego podlega oddaleniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Porównanie treści zarzutów apelacyjnych z kasacyjnymi, a także przywołanych na ich poparcie argumentacji wyjawia prawdziwy cel obrońcy, który zmierza do sprowokowania przed Sądem Najwyższym ponownej - niejako „trzecioinstancyjnej” - kontroli orzeczenia Sądu I instancji. Podniesione przez obrońcę zarzuty jako obraza przepisów prawa materialnego ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, których naruszenia upatruje skarżący w błędnej interpretacji użytego w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. sformułowania „znaczna ilość” w czynach stypizowanych w art. 53 ust. 2, art. 56 ust. 3 i art. 63 ust. 3 dokonanej przez Sądy, nie zasługują na uwzględnienie.

Przypomnieć skarżącemu należy, że postępowanie kasacyjne nie służy ponownej kontroli orzeczenia Sądu I instancji albowiem ta rola została zastrzeżona dla Sądów odwoławczych, w tym wypadku dla Sądu Apelacyjnego w [...], który wywiązał się ze swej funkcji w sposób prawidłowy. Rzetelnie rozpoznał zarzuty apelacyjne, w tym także dotyczące podnoszonych tożsamej treści zarzutów, przedstawiając na kartach pisemnych motywów 1) wyroku wystarczającą i przekonywającą argumentację.

Sąd II instancji w sposób nie budzący wątpliwości wykazał, że zarzuty skarżącego podnoszące i kwestionujące, że ilości wytworzonej przez R. K. marihuany są przynależne do *znacznych ilości* w rozumieniu ustawy, są bezzasadne i nie zasługują na uwzględnienie. Na str. 17-22 uzasadnienia tego Sądu znajduje się rzeczowa i przekonywająca argumentacja dotycząca omawianego problemu. Sąd Apelacyjny wskazał na prawidłowość ustaleń Sądu

Okręgowego, co do tego, że wszystkie trzy uprawy to uprawy mogące dostarczyć znacznej ilości ziela konopi i że wytworzono znaczną ilość tego środka odurzającego. Fakt ten w pełni uzasadniał przypisanie temu oskarżonemu odpowiednich kwalifikowanych – a nie podstawowych jak pragnie dowieść skarżący - przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Ocena Sądu I instancji uwzględniała odpowiednie orzecznictwo sądów powszechnych i Sądu Najwyższego dotyczące omawianego aspektu sprawy. Bez wątplenia znaczna ilość środka odurzającego w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oznacza ilość ponadprzeciętną odnośnie masy tego środka, rodzaju i przeznaczenia. Sąd II instancji podzielił stanowisko Sądu Okręgowego, że w przedmiotowej sprawie w odniesieniu do tego oskarżonego warunek ów został spełniony, skoro uprawa konopi i wytworzona z niej marihuana pozwalałaby na odurzenie w najkorzystniejszym ujęciu co najmniej tysiąca osób. Słuszna jest także argumentacja Sądu odwoławczego zawarta na str. 19 uzasadnienia, co do tego, że o znacznej ilości środka odurzającego decyduje ilość ziela konopi innych niż włókniste, a nie tylko zawartość w nim jednego ze składników odpowiedzialnych za odurzenie.

W tym stanie rzeczy uznać należy kasację obrońcy skazanego jako polemiczną a co za tym idzie nie zasługującą na uwzględnienie.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.